

Na využití doplňkové četby při hodinách anglického jazyka ve středoskošské gymnázialní škole nebyla v poslední době soustředěna příliš velká pozornost. Hlavním důvodem této skutečnosti je převládající důraz kladený na osvojení komunikační kompetence, který je patrný ve škole cizího jazyka v České republice i ve světě již od 80. let minulého století. Proto se využití doplňkové četby při škole anglického jazyka redukuje na postupy, při nichž žáci nahlas čtou učitelem předložený text a poté se soustřeďují na čtení s porozuměním či diskusi o přečteném. To vše navíc probíhá pouze v případě, že učitelé zbývají čas na konci hodiny, což probírá vytyčenou úlohu v učebnici. Studenti většinou k doplňkové četbě přistupují jako k oddechové činnosti a považují ji za příjemné zpestření povinné rutinní práce s učebnicí, na kterou se soustředí pozornost učitele při hodnocení.

Skutečnost, že doplňková četba zaujímá takto druhořadé postavení, je dále umocněna tím, že se učitelé při jejím využití v hodinách anglického jazyka u studentů zaměřují z převážné většiny pouze na zlepšování řečových dovedností (poslech, mluvení, čtení s porozuměním a psaní) a jazykových prostředků (převážně gramatiky a slovnosti). Je to dáno především nesférickou kombinací faktorů vyučovacího procesu z hlediska času, rychlosti a vzdělávacích důležitostí, jazykové pokročilosti studentů, nároku na učitele, i více či méně vhodných vyučovacích podmínek. Za těchto okolností již nezůstává prostor ani čas na vytyčení jakýchkoli dalších smysluplných a užitečných důležitostí, ke kterým by škola četby v anglickém jazyce s využitím doplňkových materiálů mohla směřovat. Při podrobnějším zkoumání přístupu k škole četby a zamyslení se nad důvody, proč lidé čtou obecně a proč by mohli mít potřebu číst v cizím jazyce, však může být zřejmé, že doplňková četba může studentům anglického jazyka nabídnout více, než naznačuje současný způsob jejího využití ve středoskošské gymnázialní škole.